

NOTAT 1.4.19 Johan Myking

Til
Radøy kommune

Vedlegg til søknad om frådelling av tomt og bygningar, gnr/bnr 35/2.

Bruksnummer 2 på Myking, med adresse Sætrevegen 240, har vore i drift som landbrukseining i fleire generasjonar. Siste aktive gardbrukaren var far min, Magne Myking, som fekk skøyte på garden i 1941 og budde der til han døydde i 2017. Han dreiv med mjølkekyr til 1964 og med ungbeist til han slutta med det som 70-åring i 1993. Etter den tid har jorda vore halden i hevd først og fremst ved at andre bønder har nytta arealet som slåtteland og beite. Dei siste åra er det Helge Dragøy som har gjort dette. Han eig og driv nabobruket, og det er traktorvegsamband mellom hans og mi utmark. Skogen og plantefeltet vart heilt til 2017 stelt av Magne, som m.a. bygde ut skogsvegen nesten til grensa mot Nordanger.

Eg overtok bruket då far min døydde i februar 2017, og har folkeregistrert adresse der. I samråd med familien har eg no komme fram til den konklusjonen at bruket må seljast. Det er ikkje odel eller konsesjonsplikt på eigedommen, og bruket kan altså omsetjast fritt. Det ligg meg likevel på hjarta å prøva å finna ei løysing som så langt råd er, sikrar forsvarleg drift av jorda og fast busetjing på Myking. Eg ser for meg at eit sal kan gjennomførast seinsommaren/hausten 2019.

Formålet med ei frådelling av tunet er å tilby resten av arealet til sals for nokon som driv med aktivt jordbruk, slik at m.a. fôrgrunnlaget til vedkommande kan sikrast, og då vil Helge Dragøy få tilbodet først. Eg ønskjer òg å gjera det eg kan for at det utskilde tunet vert selt til nokon som ønskjer å slå seg ned og bu der. Det er altså ikkje eit mål å aktivt oppmuntra interessentar som vil ha det til feriestad.

Kartet viser ein tomt på om lag 4,6 dekar, med tilkomst til vatnet og naustet. Eg ser det som umogeleg å dra ei eigedomsgrense mellom huset og løa, derfor må frådellinga gjelda begge bygningane. Det bør følgja såpass mykje jord med i utskiljinga at den som kjøper, får litt areal for potet- og grønnsakdyrking eller liknande. Det vil òg vera fullt mogeleg å hausta dette arealet på vanleg måte som slåtteland dersom det skulle vera ønskjeleg, etter avtale med den som haustar resten av marka.

Kartet viser at det går to køyreveggar frå innmarka nede og opp i bilvegen. Den sørlege vegen ned mot innmarka har betongdekke og sikrar slåttedrift med hengar, tilkomst med gravemaskin m.m. Den nordlege vegen frå nedsida av løa kryssar bilvegen og går direkte over i markevegen som leier opp til beitearealet og plantefeltet. Markevegen frå bilvegen og opp på flaten er bygd i åra rundt 1. verdskrig, medan vegen frå løa og mot bilvegen vart bygd i åra 1970–75 for å utnytta steinen som vart sprengd ut frå dei to tomtane. Desse vegane er nok i smalaste laget for tyngre traktorar med doble hjul, og eg kan heller ikkje garantera kor stor vekt den nedre delen av vegen toler. Denne vegen vert liggjande innanfor grensene for den utskilde tomta.

Eg er sjølvstakt merksam på at det her må takast mange atterhald. Før salsprosessen er kommen i gang og eg veit om det finst interesserte kjøparar til tunet, er det vanskeleg å binda seg til å gjennomføra den frådellinga eg no søker om. Eg ønskjer å ha handlefridom så lenge som mogeleg, for å oppnå at jorda kan haustast og vørdslast. Skulle eg komma i den stoda at fast busetnad berre kan sikrast ved å selja bruket samla, er det mogeleg at oppmåling og utskiljing ikkje vert gjennomført og bruket dermed vert selt udeelt.